

ФИЛАТЕЛИСТИЧЕСКАЯ
ВЫСТАВКА

ВИННИЦА

Киев-54
Ул. Чкалова - 52
К.в. 38

Маньку Владіміру
Андрієвичу

287353

Полтавській
Вінницькій області
Хмельницького р-ну
с. Балаз Тавло Тимків.

252054

Пишите индекс предприятия связи места назначения

Уважний Владімир Антонович!

Я нестелю с. Моїм отрокам бачили Генер-
ського року генер Хмелівський - мені 65 років.
Хочу повідомити, що поїхав стріляти гоголів
збрк, це зараз можна розказати, а решта за
це виступи у сібір не розігнали.

Моїм сім'я вдовою із 10 осіб, шість братів
дві сестри і тато і мама. Ми і не добре і по думі
погано. Моїм коня знідого і спраганим з дядьком
Андреем в них було кобила сірка, були тільки
корова корова і вівці. Одного разу приходять
бригада і негати кричать до тата, через
дівки час настало коня, я дізнався що завіз
і коніків, потім прийшла бригада, - вивча-
ли овець 5 чи 6 штук, і два дядьки відвезли
корову і телятко і повели в коніків.
Моїм так само ми менші так само і гово-
рили щоб ми будемо робити поздики, і
10 головів ніхто не це вивчає не
обращає, наоборот обзивали курчами

і утримати висилкою. Через деякий час при-
ходять із поліцією і говорять давай хліб
тато повертай ми виконав і все оддав, сам
знаємо як виходувати сімю 10. років, але
це ніхто виїхав і не обрешав, а навпаки
підірхав в землю поліцією, і після всього
забрали тата в міліцію, потім в райони
потримали поверну днів 10 і одного вечора
тата прийшли додому. Наче раділи
всім будинок жити. Було це порок одно
аля хто-то приїхав і сказав що мали прийти
і забрати, рішили закопати, і закопали, не
не викопали а здерли шкуру, і так і
залишилось, приходять знов бригади і іде
полю в хліб нечесте нікого, дивляться
в пугу-пороси нечесте. Входить в хату
і скриком питають де дів порок, тато
відповідають, нечесте що дати ^{їм} ввсім забрали
все і я зацупивши закопати, чути
крик для ти сам право пугається морда

до шкури, но на часіве шкуру із порохом
здерли, зайшли в комору до милої шкури
і часіве туди, забрали все це на тата
в сільраді не забрали. В декабрі ми
в лаварі нестала страшна картина яко
відбулася на нашій мизі, всіх нас десь-то
на сьогоднішній день. Приходить бригадо
і декілько підвіз підїзджая до хати і
з сиром сиділи на ляманці. Значі їх
собаки виконавці, взяли екран і понесли
на підводу, лаву, ляманку на котрому
понамали стояли, томи понесли надвір
лішко не було чим широкі доски це був
ніл замість приваті на котрому ляман
подушки євїа конуки, все це забрали
і понесли на підводу, нестала- страшно
минуто, підходить один із виконавців
взяв брата і мене за руки і в
одній поспішній коротці і шматках
босяком вивів на дорогу не екажав

ні слова кудя їм. Наоборот було
чуття викупи хто поспіє прийняти
то ~~як~~ ^{так} буде і з нами. Мама виліла да-
вати води їм напевно хто-то із родичів.
Із братом забрав сусідній хлопець
напевно йому його батько сказав,
дали їм і ми сиділи на лаві до вчора.
Потім пішли вчора прийшли брати
і забрали нас до тітки, тобто сестри.

Все майно привезли до містечка
якого стояла на горішці по середині села
і на цьому продавали як на базарі, нас
пупом лави, а нас стояло під снігом
і дощем, поки нас побачили і не спалили.

Бачачи що приходить кінець життя
старші брати Іван і Федор поїхали
потім я взяв нас Іван в Мазнітку
де і зараз Іван живе із сестрами
доживе хороша квартира йому 80 років

Михайло Микола^{II} Васильович пішов у радгосп
Росинцевий який виробляв насіння ц/буряків
експерти, працювали з усією відданою силою,
узгодивши про це власні села утворено
наказався щоб усі ранили від роботи
на адміністративній радгоспу спосіб по якому
мотивом перебування не виконують.

Навчальна весна такою почали ходити і вчу-
вати перед районом щоб ~~до~~ повернути
хатку і в селі був декарбріт каїтунський
Грасся порою цює йому робився він
кричав командував в приміщенні складав
столи стучав на кучі-робив баріади і
командував, отим в такий час звернув-
шись до його з бідою, він дропав і на
~~повернувся~~ доми хатку зовсім в другому
кінці села. По сусідству-сусіда Коцюба
Івана почав підіймати машини забрали
на другу кіт сієно забрали і кудя повези
повісився, остався сирот. Зрештою він

був у кесери, остався неввези вий
живе у Бердичеві.

Настала весна - голод всі садиби заросли
либодого, кропивом, їсти немає що;
Мітки одна, друга щось приносять, а я
іду по огородах карбу либодого, кропиву
мама гріблясько накриває ковчаром
цілий бачок, щось туди трошки кидають.
І от насипає їси-їси неввези
повдний а їсти хотється, сім'я розійшлося
всі укуколює спасеніх, остався я того і мама.
Брат старший нас карбу вогномачилинська
радгосну, рідко приносить піру чоловіка
до цеху кипля в морі. Мама ми
дома пухнути, тощо спухні сидять дома
і щоді все вреня дугаго, мама тоща
спухні плачуть і говорять кропива нас
не спясе повмираїм. Одначе пішов
до хлопців з котрими був звиклий
не застає в живих, баїсько і кинот. Мама.

мертві, їх взяли обидвома в рядна потягали
на підводу і повезли. Життєвих я бачив взяли
з мертвих вони лежали на підводах в тому
в тому ходили. Бачило було прощати їх
нічого не випросили і тут їх сидіти під хатками
те шрами, вони довго лежали не було когось
їх похоронити. Надійшло і до мене терза
з города до хати я не міг прийти, мама
мене привела до хати, поїхали всі
до своєї країни на землі на стіні своїй по-
няли мене і до тата шов сказав.

Життєвих ватаги прийшли сестри із
Радосту і звідти щось принесли, мама
зварива було і дала мені поїсти
я з'їв. У побачивши країни всі
брати і сестри відірвали усе їх до
пайки і одні хтось принесли до дому
щоб спасти нас троїх. Надійши туди
в хату побачив кулі із недостиглої
пайки і пайки, тож само недовели

Наїстия бо могод досягнути пред-
каса смерті. В мнѣ було певне
успішний пайок роботи радгоспу і за
цот того доставалося і намдома білше
кутв вкупіній едн. Мнѣ спало
нашу пизнь всю сією (Оголово)
із за кастою трудо і дружи в сієні.
Бодяковим вся це - активісти какали
ходити до хам і приєздувати подавати
заяву ветунаїтє в колгосп бо відберемо
садибу. Ім відповідали що ми ветунали
в колгосп здано коня, вога, борода, воки
говорят - Воки вклято з колгоспу, а
зараз задово подавати заяву, а зоі що
вклято з колгоспу ніхто не відпові.

Було братомом подано заяву одного-
лого прийнято. В 1941 році кетєре
брати пішло на фронт, а ще був
учеїт. І кетєре оставе по окупіровані
територіі ~~в~~ в 1944 році 8 березня

Хочемо село освободити Красною Армією
 Тіше в я на фронті а сестри старший
 брат в робочий батальон - ініціатор наші
 братів вояків, а крім того кому-
 ністи котрі втікли в Чіроці в
 Полтаву бо думали ні, повернулись
 в село і почали знову керувати
 Радянською владою. Закінчилась війна
 брат Володимир ~~я~~ не повернувся додому
 прийшло ізвіщення убійки під Ленінградом
 Я - Микола, Іван, Федор-майор - Михайло
 повернулись додому правдою ранили
 два три рази - комуністи.

Хата з котрої нас вигнали стояла
 пуста. Сестра Вася ~~під час~~ жила
 в казенному домі у Ляпичеві - коли
 почалась війна вона прийшла
 з дітьми в село і сіла в пугіль хаті
 колишня Батюшівщина, і що ви
 думаєте

Після війни недовілявся що ми
шість братів ^{5-попутників} вбивало і своїм сестрин
голові, тож повернувся в село бо
у Лянкеві розруйновано їхній дім,

Руководителі 30 років 35-38 років
і вони не 40-50 років найшли
не помістили фронтівського пороху
заставили вийти з хати напроєзді
судом. У сестрин голові продов
корову і купив старосівську хату.
Горять приходиться — колючи немічесь
і на год. Тієї комісії в Києві
справлявся з Беріявцями ~~і~~
і кудам то помістили Сталіну
то він не подивився на те що
вбивало в братів і повернувся
з Когородом і комітетом, а
зразу всім би дали команду
убрати з цієї землі.

Но не душі радісно що прийшов
тає правда справедливості, що
~~Бог~~ правда воскресла і як
сволюгом левітсь в очі.

Спасибі людям що відкривають
запору - хотів і створив підійма
но дуже хотівся побачити перед
сперіацією небо і темне сонце.

Справедливості нова
востановити.

Добавляю - хату коли вийшли із
неї надружний день розібрали на
дрова.

Зараз я живу в селі
Колесівцях Київської
обл. Вітківської області.
(періодер.)